

अग्निमुख 2) d) N. pr. einer Wanze PAÑĀT. 61, 1. — 3) b) d. i. *Methonica superba* RATNAM. 38.
 अग्निराजन् (अ + रा) adj. Agni zum Fürsten habend, Beiw. der Vasu ÇĀṆKH. ÇR. 4, 21, 8.
 अग्निवर्धन adj. = अग्निवर्धक RĀĀV. im ÇKDr.
 अग्निवादिन् (अ + वा) m. ein Verehrer des Feuers Verz. d. Oxf. H. 248, b, 9.
 अग्निवीज (richtiger °वोज) n. mystische Bez. des Buchstabens r WEBER, RĀMAT. Up. 318.
 अग्निवेश MBu. 1, 5107. Verz. d. Oxf. H. 53, b, 10. 121, b, No. 213. 310, a, 13. 317, b, N. 2. 338, a, 2.
 अग्निवैश्य fehlerhaft für °वैश्य; vgl. MBu. 1, 6465. HARIV. 9375.
 अग्निशरणा auch MBu. 1, 854.
 अग्निशर्मन् WEBER, Nax. 2, 319.
 अग्निशाला R. ed. Bomb. 6, 10, 16.
 अग्निशेष vgl. noch Ind. St. 3, 381. Feuerrest Spr. 308. fgg.
 अग्निष्टोम Z. 2 lies eine Saṁsthā st. einen Theil; Z. 6 lies AV. 9, 6, 40. 11, 7, 7. 12, 3, 33; Z. 7 lies कान्मखान्.
 अग्निष्टोमकोत्र n. Titel eines vedischen Buches Verz. d. Oxf. H. 391, a, No. 80; vgl. अग्निष्टोमस्य कौत्रम् Verz. d. B. H. No. 121.
 अग्निष्ठ 2) b) Pflanze oder Kohlenbecken R. ed. Bomb. 6, 10, 16 (अग्निष्ठ gedr.). = मकानसादि Schol.
 अग्निष्ठिका (von अग्निष्ठ) f. Feuerbecken Verz. d. Oxf. H. 35, a, 43; vgl. die Addenda et Corrigenda.
 अग्निष्ठात auch MBu. 2, 462 (°स्वात् ed. Calc.). Verz. d. Oxf. H. 39, b, 39.
 अग्निस्तीयन (अ + ती) adj. die Verdauungskraft erregend BUĀVAPR. und RĀĀV. im ÇKDr.
 अग्निस्त्रम् (अ + स्) n. N. pr. eines Tirtha Verz. d. Oxf. H. 60, a, 38.
 अग्निस्तानिक auch RAGH. 11, 48.
 अग्निस्तात् (von अग्नि) adv. in Verbindung mit कर् verbrennen RAGH. 8, 71. MĀLAV. 68, 22. KATHĀS. 3, 100. RĀĀ-TAR. 3, 226. DAÇAK. in BENF. Chr. 187, 14.
 अग्निस्तम्भ n. = अग्निस्तम्भ Verz. d. Oxf. H. 322, b, 16.
 अग्निस्मृति (अ + स्मृ) f. Titel eines Buches Verz. d. Oxf. H. 277, b, 80.
 अग्निस्वामिन् auch Verz. d. Oxf. H. 152, b, 10.
 1. अग्निहोत्र Z. 9 lies 11, 7, 9 st. 11, 9, 9.
 2. अग्निहोत्र 2) दोषधीभिर्होत्रोभिः Verz. d. Oxf. H. 17, b, 3 v. u.
 अग्निहोत्रिन् auch MBu. 13, 1397.
 अग्निहोत्रोच्छिष्ट Z. 2 lies 2, 3, 4, 39.
 अग्नीय m. pl. N. pr. eines Volkes in der Tatarei VARĀH. BRU. S. 14, 25, v. l., aber die richtige nach KERN. 'O-ki-ni HIUCEN-TSANG 1, 1. A-ki-ni Vie de HIUCEN-TSANG 46.
 अग्नीध m. pl. N. pr. eines Volkes VARĀH. BRU. S. 14, 25. — Vgl. अग्नीत्य.
 अग्नीश्वर (अग्नि + ई) N. pr. eines Heiligthums: °माहात्म्य Verz. d. Oxf. H. 30, a, 4.
 अग्नीधान auch Spr. 3389.
 अग्नीधेय Z. 1 lies 11, 11, 8 st. 11, 9, 8.
 अग्नीत्सादिन् (अग्नि + उ) adj. der das heilige Feuer ausgehen lässt

Verz. d. Oxf. H. 282, b, 1 v. u.
 1. अग्ने 3) अग्नेम् vor (auf die Frage wohin): तैरेतन्पुत्रेण स नोतो ऽभूत् er wurde vor den König geführt KATHĀS. 26, 96. अग्ने voran R. 3, 34. 11. PAÑĀT. 243, 13. — 4) अग्ने mit einem ablat.: अग्निहोत्राद्ये ÇAT. Ba. 12, 6, 4, 41. in Verbindung mit einem absolut. zuerst P. 3, 4, 21. — 5) Z. 2 lies अग्नेमग्निहोत्रे व.
 2. अग्ने Z. 3 MECH. 4 ist mit WILSON und MALLIN. स प्रत्ययैः zu lesen. — m. N. pr. eines Mannos गाणा नडादि zu P. 4, 4, 99; vgl. 1. अग्नीयणा. अग्नेकर (1. अग्ने + 1. u. 4. कर) m. Fingerspitze und zugleich der erste Strahl Çiç. 9, 34.
 अग्नेग auch Spr. 2493. RĀĀ-TAR. 3, 196.
 अग्नेगाय adj. würdig an der Spitze von (gon.) gerechnet zu werden अनभिद्वयाणाम् zum Hässlichsten der Hässlichen gezählt zu werden verdienend DAÇAK. in BENF. Chr. 184, 7.
 अग्नेज 2) b) VARĀH. BRU. S. 13, 25. DAÇAK. 172, 11.
 अग्नेजन्मन् ein Brahmane auch RAGH. 3, 26.
 अग्नेणी m.: सताम् Spr. 794. लोणाभुजान् 4068. मन्त्रकृतामृषीणाम् RAGH. 3, 4. अङ्गिरसमग्रण्यमुदारुणावस्तुषु KUMĀRAB. 6, 65. f.: सतीनामग्रणाः Spr. 4487. m. N. eines Agni MBu. 3, 14198.
 अग्नेतस् in Verbindung mit कर् Jmd (acc.) vor sich kommen lassen KATHĀS. 2, 78. — am Anfange, in Voraus Spr. 2338.
 अग्नेतोर्य (1. अग्ने + तीर्य) m. N. pr. eines Fürsten MBu. 1, 2701.
 अग्नेदिधिर्षु = अग्ने TBU. 3, 2, 9, 12.
 अग्नेदीप (1. अग्ने + दीप) N. pr. einer Oertlichkeit WILSON. Sel. Works 1, 173.
 अग्नेया (1. अग्ने + 2. या) adj. zuerst von Etwas trinkend: मधुश्रुतानामग्रयास्त्वम् MBu. 12, 10436. — Vgl. अग्नेया.
 अग्नेयुर (1. अग्ने + युर) n. N. pr. eines Klosters in Mathurā WASSILJEV 78.
 अग्नेभुज् auch VARĀH. BRU. S. 2, 14: अग्नेभुक्त भवेच्छुद्धे.
 अग्नेभू (1. अग्ने + 2. भू) adj. an der Spitze stehend, — stehend: भूतानामग्रभूर्विप्रः MBu. 1, 1326. — Vgl. ब्रह्माग्रभू.
 अग्नेयायिन् vorangehend so v. a. der beste unter: मानधनाग्र RAGH. 3, 3.
 अग्नेयवक्त्र (अग्ने + व) u. ein best. chirurgisches Instrument (Wisk) SUCR. 2, 36, 4.
 अग्नेयवत् (von अग्ने) adj. zu oberst befindlich TS. 2, 3, a, 3.
 अग्नेयसु (von अग्ने) adv. von Anfang an AV. 12, 4, 33. 19, 6, 11.
 अग्नेयस्ता f. nom. abstr. von अग्नेयः अग्नेयस्ताग्रस्ता त्रये वीर यति RAGH. 3, 71.
 अग्नेक adj. MBu. 3, 14189 erklärt NILAK. durch मुष्य. — RĀĀ-TAR. 3, 441 ist अग्नेक (nicht अग्नेक, wie BENFEY annimmt) gemeint.
 अग्नेकर MBu. 3, 14693. 13, 679. KATHĀS. 7, 41. 20, 7. 10. 21, 113. 25, 74. RĀĀ-TAR. 1, 90. 174. 342. 3, 23. Vgl. परिहार 4. 3.
 अग्नेकान् erklärt der Schol. durch कटान्त.
 अग्ने pl.: अग्नेयो धिज्ञया हेद्यर्यः als Verfasser verschiedener Sāman Ind. St. 3, 201, b.
 अग्नेम 1) a) Ind. St. 8, 299. अग्नेमयाश्रित्यभाग्योः सूच्याः der Spitze und des Oehres einer Nadel Spr. 3480.
 अग्नेय Z. 3 lies 11, 6, 3 st. 11, 8, 2.